

CHUẨN TƯỚNG LÊ NGUYÊN VỸ LƯU TIẾNG NGÀN THU

Phạm Phong Dinh

Ngày 13.4.1972, sư đoàn 9 Bắc Việt mở màn chiến dịch đánh chiếm An Lộc, sau khi pháo binh đủ loại của địch bắn cường tập vào tất cả vị trí phòng thủ của Chiến Sĩ Sư Đoàn 5 Bộ Binh Việt Nam Cộng Hòa. Cộng quân dội cả một cơn bão lửa kinh khiếp lên đầu ba ngàn Chiến Sĩ Việt Nam Cộng Hòa, gồm các Đơn vị của Trung Đoàn 7, Trung Đoàn 8 thuộc Sư Đoàn 5 Bộ Binh. Chiến Đoàn 52 thuộc Sư Đoàn 18 Bộ Binh, Liên Đoàn 3 Biệt Động Quân, Pháo Binh và Trung Đoàn 9 Bộ Binh của Sư Đoàn 5 Bộ Binh triệt thoái từ Quận Lộc Ninh về.

Cơn hỏa pháo của địch dội lên chiến tuyến của quân phòng thủ dữ dội và kéo dài đến mãi 6 giờ chiều. Giặc muốn đánh phủ đầu quân ta bằng hỏa lực pháo, làm tiêu hao Lực Lượng Sư Đoàn 5 Bộ Binh và hy vọng tinh thần chiến đấu của Chiến Sĩ Ngôi Sao Miền Đông bị suy sụp. Trong lúc pháo địch nã liên hồi kỳ trận vào Thị Xã An Lộc ghim đầu quân ta xuống, thì trung đoàn 203 thiết giáp Bắc Việt vừa được điều động từ Hạ Lào vào Miền Đông, đã đưa hàng trăm chiếc T-54 và T-59 (loại T-54 của Nga sô do Trung cộng biến cải) áp sát vào mọi tuyến phòng thủ của các Đơn vị Việt Nam Cộng Hòa. Lực lượng thiết giáp địch ửi quá nhanh xuyên qua chiến tuyến của Sư Đoàn 5 Bộ Binh làm bộ binh thuộc sư đoàn 9 Bắc Việt địch không theo kịp, một phần lớn bị quân Sư Đoàn 5 Bộ Binh chặn đánh dữ dội. Vài chục chiếc tăng của cộng quân ầm ầm nghiền bánh xích tràn vào Thành Phố không có bộ binh từng thiết. Một chiếc T54 của giặc chạy đến gần hầm của Chuẩn Tướng Lê Văn Hưng, Tư Lệnh Sư Đoàn 5 Bộ Binh, mũi súng đại bác quay ngang dọc, nhiều lúc nó đứng sững ngơ ngác giữa Đường phố và không biết phải hành động ra sao.

Chuẩn Tướng Hưng mặc chiếc áo thun quân đội màu xanh ô liu, một tay cầm khẩu M16, một tay thủ sẵn một quả lựu đạn. Chiếc xe tăng T-54 đang nổ máy ầm ầm và đậu cách hầm Bộ Tư Lệnh Sư Đoàn một khoảng ngắn. Chỉ cần nó quay mũi súng khạc đạn vào hay húc bừa và cán lên hầm, thì tất cả những người trong hầm khó mà thoát chết. Chuẩn Tướng Hưng định ninh trong lòng rằng, vạn nhất bọn cán binh Bắc Việt có tràn vào “bắt sống Sư Trưởng Sư 5 nguy giải về Hà Nội”, như ta đã nghe được qua điện đàm của địch, thì ông sẽ cho nổ lựu đạn và cùng hy sinh, để khỏi lọt vào tay giặc. Tuy nhiên, thời điểm hy sinh của người anh hùng vẫn chưa đến. Định mệnh sẽ dành cho người một cái chết xứng đáng hơn, tên tuổi của người sẽ đi vào lịch sử ngàn đời sau. Giờ đây, có một người chiến binh nổi tiếng dũng cảm nhất của Sư Đoàn 5 Bộ Binh sẽ đứng ra giải tỏa mối lo cho người Tư Lệnh của mình. Đại Tá Lê Nguyên Vỹ, Trung Đoàn Trưởng Trung Đoàn 8 Bộ Binh, được Chuẩn Tướng Hưng triệu về hầm chỉ huy kiêm nhiệm chức vụ Sĩ Quan Hành Quân Sư Đoàn. Đại Tá Vỹ cầm lấy khẩu súng bắn hỏa tiễn chống tăng M-72 của một người Lính đứng gần “Em để Qua làm thịt thằng này”. Gương khẩu M-72 ra hết chiều dài ở thế kích hỏa, Đại Tá Vỹ thò đầu lên khỏi miệng hầm, ông gác khẩu M-72 để cho cái nòng phụt hậu của nó xoay về hướng trống, để khi xạ kích lửa phụt hậu không phụt trúng những người trong hầm. Chiếc T-54 vẫn loay hoay chạy chậm chậm tênh tênh giữa đường. Đại Tá Vỹ lấy đường nhắm, ba ngón tay miết lên miếng cao su kích hỏa. Một tiếng đánh xẹt rợn người của chiếc hỏa tiễn phóng về chiếc tăng địch, một làm lửa màu cam phụt mạnh về phía sau. Trúng rồi, quả đạn bắn trúng vào hông chiếc T54. Một tiếng nổ kinh hồn vang dậy, một khối lửa đỏ và khói trắng mù mịt bao phủ lấy chiếc T-54. Chiếc tăng địch nằm chết lịm, xa đoàn 4 người bị kẹt trong lòng xe và bị cháy thui theo. Sĩ Quan và Chiến Sĩ nấp trong hầm mừng quá nhảy lên reo hò vang trời. Một anh Chiến Sĩ ôm lấy Đại Tá Vỹ la lớn: “Trúng rồi, Đại Tá!”. Quả M-72 của Đại Tá Vỹ có tác dụng vực dậy tinh thần chiến đấu của Sư Đoàn 5 Bộ Binh. Ông đã

Đại Tá Lê nguyên Vỹ đích thực là một khuôn mặt lừng lẫy của Miền Đông từ khi ông về phục vụ dưới cờ Sư Đoàn 5 Bộ Binh từ năm 1968. Ông nổi danh là một Chiến binh quả cảm, một Sĩ Quan mẫn cán, năng nổ, có tài tham mưu và chỉ huy. Ông đi lần lên đến chức vụ Trung Đoàn Trưởng là nhờ những chiến công gặt hái được ngoài chiến trường. Tiếng tăm của Đại Tá Vỹ đã trở nên quen thuộc với các Chiến Sĩ trong những Tỉnh thuộc trách nhiệm bảo vệ của Sư Đoàn 5 Bộ Binh gồm Bình Dương, Phước Long và Bình Long. Ngay cả vị Cố Vấn Quân Đoàn III trong bản phúc trình hàng năm gửi lên MACV (Military Assistance Command of Vietnam) đã viết như sau: “Đại Tá Lê Nguyên Vỹ, Trung Đoàn Trưởng Trung Đoàn 8 Bộ Binh thuộc Sư Đoàn 5 Bộ Binh, là Trung Đoàn Trưởng giỏi nhất Quân Đoàn III. Đại Tá Vỹ đủ khả năng để trở thành một Tư Lệnh Sư Đoàn...”. Với bản báo cáo súc tích như thế này, đã đủ giải thích cái lon Chuẩn Tướng và chức vụ Tư Lệnh Sư Đoàn 5 Bộ Binh của Đại Tá Vỹ, sau khi Chuẩn Tướng Hưng rời Sư Đoàn về Cần Thơ làm Tư Lệnh Phó Quân Đoàn IV & Quân Khu IV vào khoảng tháng 11.1973. Người Mỹ rất cao ngạo, khó tánh và rất hà tiện lời khen các giới chức chỉ huy Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa. Nhưng một khi họ đã chịu công nhận bản lĩnh các vị Tướng lãnh Việt Nam Cộng Hòa thì chắc chắn họ đã nhận xét đúng với lương tâm của họ. Ta hãy nghe thêm phúc trình của hai vị Cố Vấn Trưởng và Phó của Sư Đoàn 5 Bộ Binh, vốn có nhiều kinh nghiệm tham mưu, hành quân và tiếp xúc trực tiếp với Đại Tá Lê Nguyên Vỹ. Đại Tá John G. Hayes, Cố Vấn Trưởng Sư Đoàn 5 Bộ Binh phúc trình lên Cố Vấn Quân Đoàn III ngày 7.2.1970 như sau: “Đại Tá Lê Nguyên Vỹ, nhận chức ngày 20.12.1968, có 19 năm quân ngũ. Đại Tá Vỹ là một cấp Chỉ Huy Trưởng xếp hạng trên trung bình. Ông có khả năng, rất xông xáo, có nhiều sáng kiến trong lúc chạm địch và trong khi Huấn luyện Binh Sĩ”. Trung Tá Roy E. Couch, Cố Vấn Phó Sư Đoàn 5 Bộ Binh, trong bản phúc trình ngày 4.2.1970 thì lại đánh giá Đại Tá Vỹ cao hơn nữa: “Đại Tá Lê Nguyên Vỹ, Trung Đoàn Trưởng Trung Đoàn 8 Bộ Binh là một Sĩ Quan tài ba, rất nhiệt tâm, rất nghiêm chỉnh và rất được việc. Một người Quốc Gia nhiệt tình. Đáng được thăng chức”.

Sau chiến thắng An Lộc, Đại Tá Vỹ được điều động về làm Tư Lệnh Phó Sư Đoàn 21 Bộ Binh một thời gian. Trong một tai nạn trực thăng, ông đã thoát chết nhưng bị thương nhẹ ở chân. Chiến trường miền Tây khá yên tĩnh sau thời điểm Mùa Hè Đỏ Lửa 1972. Sư đoàn 1 Bắc Việt ẩn náu trong các vùng U Minh tối tăm và vùng biên giới tránh né không dám đụng độ với các Sư Đoàn thiện chiến của miền Tây. Những ngày chỉ huy Chiến Sĩ Tia Sét Miền Tây là những ngày khá nhàn nhã của Đại Tá Vỹ, chưa cần đến những trận đánh lớn có mặt Sư Đoàn 21 Bộ Binh. Các Đơn Vị Địa Phương Quân Quân Khu IV đã lớn mạnh và có khả năng đảm đương hầu hết các cuộc giao tranh ở vùng đồng bằng. Nhờ vậy Đại Tá Vỹ được gọi đi học Khóa Chỉ Huy và Tham Mưu Cao Cấp bên Mỹ. Khi ông trở về Việt Nam, cái ghế và văn phòng Tư Lệnh Sư Đoàn 5 Bộ Binh đang chờ đợi ông. Đại Tá Vỹ được bổ nhiệm chức vụ Tư Lệnh Sư Đoàn 5 Bộ Binh, thay thế Chuẩn Tướng Trần Quốc Lịch và được vinh thăng Chuẩn Tướng khoảng cuối năm 1974, phụ giúp Chuẩn Tướng Vỹ là một dàn Sĩ Quan tài năng của Quân Đoàn III, vị Tư Lệnh Phó Sư Đoàn 5 Bộ Binh là Đại Tá Trần Văn Toàn, Đại Tá Từ Văn giữ chức Tham Mưu Trưởng Sư Đoàn, Đại Tá Nguyễn Mạnh Tường Sĩ Quan Hành Quân Sư Đoàn, Trung Tá Nguyễn Minh Tánh Thiết Đoàn Trưởng Thiết Đoàn 1 Kỵ Binh, Đơn Vị Thiết Giáp cơ hữu của Sư Đoàn 5 Bộ Binh và Trung Tá Nguyễn Bá Mạnh Hùng Trung Đoàn Trưởng Trung

Chuẩn Tướng Vỹ, dưới con mắt kính trọng của Chiến Sĩ Sư Đoàn 5 Bộ Binh, ông là một vị chỉ huy siêng năng và đáng kính. Chuẩn Tướng Vỹ làm việc không kể giờ giấc, ngày đêm. Mới vừa thấy ông ở Bản Doanh Bộ Tư Lệnh đóng ở Lai Khê, thì sau đó ông đã lên trực thăng đi thăm các Trung Đoàn, Tiểu Đoàn để thăm hỏi sinh hoạt và đời sống của Chiến Sĩ, kiểm tra, đốc thúc các Đơn vị củng cố Đơn vị phòng thủ, đắp chướng ngại vật cản chiến xa. Giống như những vị Tư Lệnh năng nổ khác, Chuẩn Tướng Vỹ lưu tâm đặc biệt đến việc Huấn Luyện Tân Binh, thường xuyên mở lớp Huấn luyện và ôn tập cho Sĩ Quan và Binh Sĩ.

Một đặc điểm khác trong cá tính của Chuẩn Tướng Vỹ, là ông nổi tiếng thanh liêm và chống tham nhũng, làm người ta nhớ lại hình ảnh của Thiếu Tướng Nguyễn Văn Hiếu hồi còn làm Tư Lệnh Sư Đoàn 5 Bộ Binh. Tuy nhiên bản tính của Chuẩn Tướng Vỹ bộc trực và rất dễ nổi nóng trước cái ác và cái xấu. Chuẩn Tướng Vỹ rất hăng hái trong công tác bài trừ tham nhũng trong Sư Đoàn. Một số Sĩ Quan mà dưới thời Chuẩn Tướng Trần Quốc Lịch được ông này dung túng làm chuyện càn quấy, ăn chặn trên đầu trên cổ và trên xương máu của Chiến Sĩ, đã bị Chuẩn Tướng Vỹ trừng trị thẳng cánh. Như trường hợp một người Thiếu Tá Tiểu Đoàn Trưởng Tiểu Đoàn 3 Trung Đoàn 9. Một Đại Úy Đại Đội Trưởng Đại Đội 5 Trinh Sát, đã bị phạt giáng cấp xuống làm Trung Sĩ. Trong một buổi khai giảng Khóa Huấn Luyện Tân Binh tại Trung Tâm Huấn Luyện Sư Đoàn 5 Bộ Binh ở Lái Thiêu, ông đã công kích tệ nạn tham nhũng trong vòng một tiếng đồng hồ. Ông nhiều lần than thở với các Sĩ Quan thân cận: "Chúng nó đã móc ngàm với nhau rất chặt chẽ, mình phải gỡ ra từ từ mới được". Cái chặt chẽ mà ông thường nhắc đến, là tập đoàn con ông cháu cha nhiều như lũ ruồi nhặng và có mặt khắp nơi, khắp chức vụ trong Trung Tâm Huấn Luyện Sư Đoàn. Ông gọi bọn tham sống sợ chết, bọn tham nhũng, ăn xén ăn bớt khẩu phần Khóa Sinh là "lũ heo". Chuẩn Tướng Vỹ thường nói: "Chúng nó ăn no béo, mập như những con heo". Một cá nhân nhỏ bé như ông, một cái lon Chuẩn Tướng chưa đủ sức mạnh để giúp ông đương đầu với bọn ăn chơi phè phỡn trên xương máu Chiến Sĩ. Thiếu Tướng Hiếu, người Tư Lệnh tiền nhiệm của ông, một thời được sự che chở của Phó Tổng Thống Trần Văn Hương để làm Chủ Tịch Ủy Ban Bài Trừ Tham Nhũng cũng đã gặp nhiều khó khăn.

Chuẩn Tướng Lê Nguyên Vỹ sinh trưởng trong một gia đình Nho Học, danh gia ở Thị Xã Sơn Tây. Giòng họ Lê ở Sơn Tây nhiều người đỗ đạt, những người phục vụ trong Quân Đội thì thăng lên đến những chức vụ cao cấp, như trường hợp Trung Tướng Lê Nguyên Khang, Tư Lệnh Sư Đoàn Thủy Quân Lục Chiến, sau 1972 ông giữ chức Phó Tổng Tham Mưu Trưởng Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa, phụ tá Đại Tướng Cao Văn Viên. Chuẩn Tướng Vỹ là con đầu trong một gia đình gồm hai em gái và một em trai. Ông gia nhập Quân Đội và được đưa đi học Trường Bộ Binh Đập Đá ở Huế trong năm 1951 và Tốt nghiệp với cấp bậc Chuẩn Úy, được điều về phục vụ trong Tiểu Đoàn 19 Bộ Binh, dưới quyền chỉ huy của Đại Úy Đỗ Cao Trí. Khi được vinh thăng Đại Úy, ông được cử đi làm Quận Trưởng Quận Bến Cát, Tỉnh Bình Dương. Từ năm 1968, Trung Tá Lê Nguyên Vỹ được tin nhiệm lên làm Trung Đoàn Trưởng Trung Đoàn 8 Bộ Binh của Sư Đoàn 5 Bộ Binh. Trong Mùa Hè Đỏ Lửa 1972, Đại Tá Vỹ được Chuẩn Tướng Hưng, Tư Lệnh Sư Đoàn 5 Bộ Binh giao cho kiêm nhiệm luôn chức vụ Sĩ Quan Phụ Tá Hành Quân Sư Đoàn. Sau chiến thắng An Lộc, Đại Tá Vỹ lại một lần nữa hành trang về miền Tây đèo nhận Sư Đoàn 21 Bộ Binh với chức vụ Tư Lệnh Phó. Trong một lần bay trực thăng quan sát hành quân, máy bay bị bắn rơi, Đại Tá Vỹ bị thương ở chân phải nằm Quân Y Viện một thời gian. Cuối năm 1974, sau Khóa học Chỉ Huy Tham Mưu Cao Cấp ở Hoa Kỳ, Đại

Chuẩn Tướng Vỹ là một trong những vị Tướng hiếm hoi có tinh thần tự trọng cao độ, không bao giờ ỷ lại vào mọi sự trợ giúp của phía Hoa Kỳ. Người ta thấy ở ông tinh thần tự lực cánh sinh và có nhiều sáng kiến khi phải đương đầu với những vấn đề khó khăn. Trong một buổi họp bàn về phòng thủ, một vị Trung Đoàn Trưởng báo cáo tình hình xây dựng hàng rào phòng thủ gặp nhiều trở ngại vì thiếu cọc sắt viện trợ của Quân Đội Hoa Kỳ, Chuẩn Tướng Vỹ không kèm được sự tức giận: “Cái gì cũng Mỹ... Mỹ nó bỏ anh rồi biết không? Vùng này thiếu gì tre gai, cho Lính trồng dọc theo hàng rào phòng thủ. một thời gian sau sẽ thành một vòng đai tre gai dày đặc, việt cộng nào mà vào được”. Tuy sáng kiến của ông rất hay và ít tốn kém, nhưng Quân Ta không có đủ thời gian để thực hiện. Mọi sự đều đã quá muộn màng.

Vừa phải nâng cao đời sống Binh Sĩ và gây dựng lại tinh thần chiến đấu suy sụp của Sư Đoàn 5 Bộ Binh, Chuẩn Tướng Vỹ còn phải lo đối phó với áp lực địch ngày càng nặng trong Khu vực trách nhiệm, nhất là Tỉnh Bình Long và Thị Xã An Lộc. Sau ngày chiến thắng Mùa Hè Đỏ Lửa 1972, An Lộc mấy năm sau vẫn là một đồng gạch đá đổ nát và quãng đường từ Chợ Thành lên An Lộc vẫn hoang vắng rợn người. Tuy vậy Quân Đoàn III vẫn phải điều các Liên Đoàn Biệt Động Quân lên trấn giữ. Sự dàn trải Binh lực chặt chẽ như vậy vẫn không làm Đại Tá Vỹ an tâm. Ông đã có cái nhìn xa và có tính cách chiến lược về mưu toan của địch quân. Ông thường tâm sự với các Sĩ Quan Tham Mưu: “Tôi nghi ngờ chúng nó không đánh mình ở ngoài này mà tìm cách len lõi đi thẳng vào Sài Gòn”. Sự phán đoán đó về sau đã hoàn toàn đúng. Quân đoàn Bắc Việt không giao chiến với Sư Đoàn 5 Bộ Binh, tìm cách len lõi xuyên qua những điểm bố trí của Sư Đoàn để hồi hải tiến về Sài Gòn dứt điểm Chính Quyền chủ bại Dương Văn Minh. Suốt đêm 28.4.1975, tại các vị trí quan sát, quân Sư Đoàn 5 Bộ Binh thấy rõ binh đội Bắc Việt và chiến xa địch đi hàng hàng lớp lớp bên Xa Lộ Đại Hàn Bình Dương-Sài Gòn công khai và không cần ngụy trang cây lá. Binh Sĩ trong Trung Tâm Huấn Luyện bắn súng cối vào đội hình của địch, chúng phản kích qua loa rồi gấp rút di chuyển tiếp, chỉ để lại một vài bộ phận khống chế Chợ Lái Thiêu.

Vào trung tuần tháng 4.1974 Quận Chợ Thành bị bỏ ngõ, Căn Cứ Lai Khê, Bản Doanh của Bộ Tư Lệnh Sư Đoàn 5 Bộ Binh coi như là Tiền Đoàn đương đầu trực tiếp với các sư đoàn cộng quân. Trung Tướng Nguyễn Văn Toàn, Tư Lệnh Quân Đoàn III lên Lai Khê bàn với Chuẩn Tướng Vỹ, rằng nên di chuyển Bộ Tư Lệnh về Phú Lợi, và bố trí một Trung Đoàn trấn thủ Lai Khê. Tuy nhiên Tướng Vỹ đã thẳng thắn từ chối: “Nếu tôi di chuyển đi Phú Lợi, Lính tráng sẽ nói mình di tản chiến thuật sao? Tôi quyết sống chết cũng ở nơi này”. Riêng Tướng Toàn, trước áp lực rất mạnh của quân đoàn Bắc Việt bao vây trong lãnh thổ Quân Khu III và tình hình tuyệt vọng của Sư Đoàn 18 Bộ Binh ở Long Khánh, mặc dù Chiến Sĩ Sư Đoàn 18 Bộ Binh đã chiến đấu anh dũng cầm chân một quân đoàn địch, ông đã cho di chuyển Bộ Tư Lệnh Quân Đoàn III về đóng chung với Bộ Chỉ Huy Thiết Giáp, vì ông cũng kiêm nhiệm luôn Chỉ Huy Trưởng Thiết Giáp. Như vậy chính Tướng Toàn là người nẩy ra ý nghĩ di tản trước cả thuộc cấp. Hơn một tuần sau, cũng chính ông là viên Tư Lệnh Quân Đoàn đào ngũ bỏ chạy ra nước ngoài trước nhất, chỉ sau ông Thiệu, Tổng Tư Lệnh Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa và ông Viên Tổng Tham Mưu Trưởng Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa có vài ngày.

Trong tình hình dầu sôi lửa bỏng đó, Trung Tá Nguyễn Minh Tánh, Thiết Đoàn Trưởng Thiết Đoàn 1 Kỵ Binh xin phép Chuẩn Tướng Vỹ về Sài Gòn vài ngày có việc riêng. Trung Tá Tánh về đến Sài Gòn, ông chứng kiến bầu không khí nặng nề đầy lo

Ngày 28.4.1975, Chuẩn Tướng Vỹ quyết định cho di chuyển Bộ Tư Lệnh nhẹ Sư Đoàn 5 Bộ Binh về Phú Lợi, một Cú Điểm chỉ cách Thị Xã Bình Dương vài cây số, Đại Tá Trần Văn Thoàn, Tư Lệnh Phó Chỉ Huy, Trung Đoàn 8 của Trung Tá Nguyễn Bá Mạnh Hùng cũng được điều động về Phú Lợi, cùng với Chi Đoàn 3/1 Kỵ Binh của Đại Úy Nguyễn Văn Thiệp. Chuẩn Tướng Vỹ nhận định tình hình vô cùng bất lợi cho Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa nên cho phép Sĩ Quan thuộc cấp tìm đường lo cho vợ con di tản, nhưng bản thân các Sĩ Quan phải ở lại cùng chiến đấu với Sư Đoàn. Phu nhân của Đại Tá Thoàn có quốc tịch Pháp nên đã lo được giấy tờ đi Pháp cùng với gia đình của Tướng Vỹ. Hiện Phu nhân của Chuẩn Tướng Vỹ đang định cư ở Tiểu Bang Virginia, Hoa Kỳ. Chiều ngày 29.4.1975 Bộ Tư Lệnh quyết định bỏ Căn Cứ Lai Khê di chuyển về Bình Dương, những quân trang quân dụng không mang theo được, giấy tờ quan trọng đều được đốt tiêu hủy. Trong Căn Cứ Lai Khê về đêm, nổi lên những đám lửa nhỏ đỏ rực. Đêm 29.4.1975 chính là đêm dài nhất trong chiến sử của Chiến Sĩ Sư Đoàn 5 Bộ Binh và của cả Sư Đoàn 25 Bộ Binh của Chuẩn Tướng Lý Tòng Bá bên hướng Căn Cứ Củ Chi. Dàn pháo 175 ly của Pháo Binh Sư Đoàn 5 Bộ Binh đã tích cực bắn yểm trợ cho Sư Đoàn 25 Bộ Binh khi Căn Cứ Củ Chi bị cộng quân tấn công từ sáng ngày 29.4.1975, nhưng cũng không giúp được gì nhiều. Cuối cùng thì Chuẩn Tướng Lý Tòng Bá và một Cận Vệ trung thành đã xa vào tay giặc trên một cánh đồng ngập nước, khi Chuẩn Tướng Bá cố gắng tìm về các Đơn Vị Biệt Động Quân ở Hóc Môn.

Sáng ngày 30.4.1975 họp Tham Mưu Sư Đoàn xong. Chuẩn Tướng Vỹ và toàn Ban Sĩ Quan ngồi bên chiếc Radio chờ nghe Tướng Dương Văn Minh đọc diễn văn quan trọng. Đúng 10 giờ, có tiếng của Tướng Minh. Tướng là diễn văn kêu gọi Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa chiến đấu đến giọt máu cuối cùng, hay tổ chức di tản về miền Tây tiếp tục cố thủ. Thực chất chỉ là một bản nhật lệnh ngăn ngừa, khô khan và nhục nhĩ kêu gọi Chiến Sĩ Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa các cấp buông súng, ai ở đâu ở đó và chờ binh đội cộng quân đến bàn giao. Tiếp theo là lời kêu gọi buông súng của Tướng Nguyễn hữu Hạnh, Quyền Tổng Tham Mưu Trưởng Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa. Vận nước đã đến hồi cáo chung, Chuẩn Tướng Vỹ, một Chiến Sĩ tuân thủ nghiêm nhặt Kỷ Luật Quân Đội, u buồn bảo các thuộc cấp: "Từ nay tôi không còn là người chỉ huy nữa, vậy các anh hãy tự lo liệu lấy". Nhưng trước khi chia tay, Chuẩn Tướng Vỹ đã mời các Sĩ Quan cùng ăn một bữa cơm cuối cùng với ông. Chuẩn Tướng Lê Nguyên Vỹ đã họp Bộ Tham Mưu và các Sĩ Quan Trưởng Phòng và nói: "Mặc dù có lệnh trên, nhưng tôi cương quyết không đầu hàng. Tôi sẽ có cách tự xử trí riêng của tôi". Nhìn khuôn mặt trầm buồn và ánh mắt u uất của người Tư Lệnh, các Sĩ Quan đoán chắc thế nào ông cũng tử tiết để bảo toàn danh dự người làm Tướng, nên họ đã khéo léo dẫu hết súng.

Bữa cơm vĩnh biệt được dọn ra, những hạt cơm trắng ngần trong khoảng khắc âm đạm đó dường như có vị mặn của máu và cứng ngắt như những hạt sỏi. Mọi người còn đang dùng cơm thì Chuẩn Tướng Vỹ bỗng bỏ đi ra ngoài về hướng

Tất cả Sĩ Quan Bộ Tư Lệnh Sư Đoàn 5 Bộ Binh đều có mặt khi các sĩ quan và binh đội cộng sản vào tiếp quản Doanh Trại. Sĩ quan sư đoàn cao cấp của địch đã nghiêng mình kính phục khí tiết của Chuẩn Tướng Vỹ và nói: “Đây mới xứng đáng là con nhà Tướng”. Nhân đó các Sĩ Quan xin họ cho mai táng Chuẩn Tướng Vỹ trong sân Bộ Tư Lệnh gần cột cờ, nhưng quân việt cộng không thuận. Chiến Sĩ Sư Đoàn phải chuyển thi thể Chuẩn Tướng Vỹ ra an táng trong rừng cao su gần Doanh Trại Bộ Tư Lệnh. Bà Vỹ và con cái đã di tản được ra ngoại quốc. Trung Tá Tuấn, Quận Trưởng Bến Cát, là anh ruột của Bà Vỹ bàn với nội tướng là Bà Tuân xin đến gặp cấp chỉ huy cộng quân. Bà Tuân phải nói dối là vợ của Chuẩn Tướng Vỹ, để xin nhận xác chồng về cải táng. Bà còn đào mộ lấy xác Chuẩn Tướng Vỹ đem về chôn tại Hạnh Thông Tây, Gò Vấp. Năm 1987, Cụ Thân mẫu của Chuẩn Tướng Vỹ ở ngoài Bắc cùng với người anh con bác là ông Lê Nguyên Hoàng vào Hạnh Thông Tây cải táng một lần nữa. Hài cốt của Chuẩn Tướng Vỹ được đem hỏa thiêu và được mang về Thờ ở Từ Đường họ Lê tại Quê nhà ở Tỉnh Sơn Tây.

Chuẩn Tướng Lê Nguyên Vỹ, người Anh Hùng của Dân Tộc Việt Nam, người Chiến Sĩ dũng mãnh của Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa, người Anh cả đức độ của Sư Đoàn 5 Bộ Binh đã tự sát để bảo toàn Danh Dự của một Người Chỉ Huy. Chuẩn Tướng Lê Nguyên Vỹ, một đời tận tụy với Đất Nước, đã hiến dâng cho Tổ Quốc những giọt máu đỏ thắm, tinh khôi cuối cùng của mình. Tên tuổi và tấm gương chiến đấu của người mãi mãi lưu lại trong Sử Sách Việt Nam và được Dân Tộc Việt Nam ngàn đời phụng thờ hương khói.